

MURASZOMBAT ÉS VIDÉKE

MAGYAR ÉS VEND NYELVŰ VEGETES TARTALMU HETILAP.

A „Muraszombati gazdasági fiók-egylet“ s a „Muraszombati dal- és zene-egylet“ hivatalos közlönye.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
 Egész évre 3 frt. Félévre 1 frt 50 kr. Negyedévre 75 kr.
 Egyes szám ára 10 kr.
Előzetési pénzek és reklamációk a kiadóhivatalhoz
 (Grünbaum Márk) intézendők.

Felelős szerkesztő: KOVÁCS KÁROLY.

Kiadó-tulajdonos: GRÜNBAUM MÁRK.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Hirdetési díj: 1 hasabpétisor egyszeri hirdetésnél 10 kr többszöri hirdetésnél soronként 6 kr. Bélyegdíj 30 kr.
 Nyitlított petisorsa 25 kr.

Az ismétlő iskolákról.

A népnevelés fontosságáról egy híres férfi többek között így nyilatkozik: „Ki mocsárokat csapoltat le, országutakat épített, sok ezreknek alkalmat nyújt szükségleteinek fedezésére, kerteket ültet, kórházakat alapít: az az emberiség javát célozza; azonban nem oly közvetlenül, nem oly hathatósan mint a népnevelés. Ez az emberek állapotán javít, ez az embert magát nemesíti, és így az ember képessé lesz azon a helyen, melyre a gondviselés helyezé, embertársai nagy számának állapotát kellemesebbé és kényelmesebbé tenni.“

A fentebbi szavak igazságában kételkedni alig lehet, mert tény, hogy azon ország, hol a népnevelés virágzik, hol ennek sikeres megoldásához a kívánt eszközök (melyek alatt nemcsak a jól és czélzserűen felszerelt iskolák, a korszerűen képzett jeles tanerők, hanem maguk a szülők és községek anyagi és erkölcsi támogatása is értendő) megvannak: ott állam erkölcsi és anyagi gyarapodása sem maradhat el.

A népnevelés feladata az államnak jól nevelt, erkölcsös s hasznavehető polgárokat nevelni. Ez oly cél, melyet minden jóra való tanfériú elérni törekszik. Sajnos azonban, hogy eme magasatos cél, tanfériaink legjobb akarata és minden törekvése dacára sem érhető el; s ezért a mai kor sokoldalú káros kinövéseit, az erkölcs hanyatlását, a társadalmi felszegedéseket, a nyelteséget sokan elég könnyelműen a népnevelés helytelen vezetésének és alkalmazásának róják föl.

Azokban, ha egyrészt igaz, hogy említettem felszegedések társadalmunkat nem kis mérvben metelyezik, és ha másrészt eme körülmények külföldi országoknál, találni fogjuk, hogy eme bajnok okát részint a ferde nevelés, részint pedig a rendszeres nevelés hézagossága képezi.

Ne feledjük, hogy a nevelés a szülői házból veszi kezdetét és így nem legkisebb részben ennek hatásától függ a jövődi polgár sorsa. — Népiskolai törvényeink megszabja, hogy minden gyermek 6—12 éves koráig a mindennapi, 12—15 évéig pedig az ismétlő iskolába tartozik járni.

Azokban mit tapasztalunk? A szegény földmives, iparos és kereskedő gyermeke úgy ahogy elvégzi a hat osztályt, ezután pedig mindenre, csak iskolára nem gondol. Már pedig az iskola az életnek neveljen; tudjuk pedig tapasztalathól, hogy mitsem felejt a gyermek oly gyorsan és könnyen, mint a rövid hat év alatt szerzett tanulmányokat, de ennél is gyorsabban az ott nyert erkölcsi oktatásokat.

Nem is csoda! Kikerülve az iskolából, — a szülők, környezet és a társaság veszik pártfogás alá, és ezek is adják meg további fejlődése irányát, mely eredményben, legtöbb esetben a támaszától megfosztott csemetéhez hasonlít. — Ha tehát azt akarjuk, és ki ne akarná ezt? hogy a népnevelés nehéz feladatának tökéletesen megfeleljen, — ha óhajtjuk, hogy a népnevelés magasatos célját, művelt hasznavehető erkölcsös polgárokat nevelni, elérje: úgy okvetlen szükséges, miszerint az ismétlő-oktatás a népoktatást kiegészítse, kibővítse.

Különösen oly helyeken mint Muraszombat, hol az iskolának a törvényszabta teendőknél kívül még a magyarosítás bokros feladatát is teljesíteni kell, — itt, ahol szegény ember gyermekeinek kiképzetésére egyedül a népiskola áll rendelkezésére, de ez mint már a fönnebbiekben kiteszik, a tanítás- és nevelésnek csak alapját veheti meg: mulhatatlan szükséges az ismétlő oktatás. Mert csak itt tét-ki maradóvá a gyermek által szerzett különféle ismeret, melyet aztán mint felnőt az életben haszonnal érvényesíthet. (Vége kör.)

Gazdasági figyelmeztető november havára.

A kiesélt gabonát igyekezni kell minél előbb és hazulról eladni, mert sokkal előnyösebbnek bizonyult a bizonytalansra való tartogatásnál. Az eladásra szánt készleteket jól ártóvalva tartjuk készen, mert így biztosabban s jobb áron veszik meg. A folyó árakról azonban, ha az eladásnál esalódi nem akar, minden gazdának folyvást biztos tudomásának kell lenni.

Telre való tüzfűrészl s a gazdaságba szükséges szerszámfűrészl most kell gondoskodni.

A szivattyús-kutakat be kell szalmával kötni.

Od ponávlyanya soule.

Od lüdsztra odhrányvanya potrebesine eden imeniten eslovik (paedagogus) med vecsim etak právi: „Ki mocsvarszke grünte doli z-czedi, orszászke (velke) czeszte dá réditi, doszta jezero lüdem dá priliko nyihove potrebesine vtisati, ograde szadi, spitale nasztávla: tiszti lüdem dobro szprávla; ali dönok nej tak rávno i tak popunoma kak „lüdsztra odhrányvanye.“ Ov eslovcesi stális pobougsa, — eto pa esloveka szamoga plemenitoga vcsini i etak eslovcek mogoucsen bode na onom meszti, na stero ga je Szvoritel postzavo, szvojim vnuogim blizsnyim stális za príjetu i präzímiben vesniti.“

Vu tej recesaj isztini dvojtji je komaj mogoucsa, ár je gvüšno, ka on orszáj, gde lüdi odhrányvanye czvéc, gde na toga hasznovitoga doprúnasanya potrebbe nekázi (pod sterimü nej szamo dobro i prilicno, obskerjene solé, pouleg szádiye doube vcseni i jáko dobri skolniczje (vucsitelje), nego i sztarisov tak lüdi obcsinszka áldvanya ino jákosztna pomógánya sze razmijo.) juszto: tam orszászko jákosztno i zemenzkoga bogásztvo tüdi vó osztáti.

Lüdi odhrányenyá gordánye je, domovini dobro odhránvane jákosztna i hasznovite pörgare odhrániti. — Tou je táksi czil, steroza sze vszáki dober vucsitel doszégnoti pásesi. Naszlosztno je pa, ka té plemeniti czil — je pouleg nasih vucsitelov naj bougsaga nakanenya i trüda nej mogoucsa doszégnoti. Záto za nase doubi (vrejmena) doszta hüdobij, jákoszti pomenkávanye, nezrelszti, trdokornoszti volo — doszta neszpametnih lüdi solo z-nerédnim vcsenyom i z-szlabim odhrányvanyem potvára. — Ali, csi je z-tálom isztina, ka té imenüvane lagooné nej v-máloj meri skoudijo cslovecsomi drúzsvi, i csi z-drúge sztráni toga betézsnoga stálisáa vretino iscemse, te nájdemo, ka je té falinge zrok nerédno odhránvanye, tou je z-polovine odhrányenyé.

Nepozábmo, ka sze odhrányvanya vu sztarisov hizsi zácsa, i tak preczi od onoga gvájanya vizsi toga bodoucsaga pörgara stális.

Nasih národnih soul törvényi zapovedáva, ka naj vszáko dejte od 6—12 leitne doubi vu vszákdénésnyo-, od 12—15 leta pa vu ponávlyanszko soulo hodi. — Ali ka szpázimo? — Szirmaskoga kmete mestra ino tereszca dejte ka tak szpuni sész rázedov, szledi pa na vsze drúgo, szamo na soulo ne miszli. — Potrebno je pa, ka soula naj zsvilenyi odhránje. Známó z-kebúzvanya, ka nikaj nepozábi dejte tak hitro i z-lejhka, liki vu krátkih szestih lejtü szprávlene znanoszti, ali esese i od tej hitrej tam doblena jákosztna vcsenya.

I nej je csüda! Vó osztánovni z-soule, vu szvojoi kroglini med sztarisvini i v-drúzstovni zsvié, pouleg steri sze i nyegovo odhrányvanye ravna, stero je vu doprúnasanyi nájevcskrát od prévczanya vtgrgnyenoi czepiki szpodobno. Csi teda tou sesémo, — ino sto je, kí nebi steo? ka lüdi odhrányenyé naj szvojemi tezsksomi gordányi po punoma zadoszta vcsini, ka lüdi odhrányenyé na szvoj plemeniti czil, osznováne, hasznovite jákosztna pörgare odhrániti, doszégne: tak je nemüdno potrejbno, ka naj ponávlyanszko vcsenyé lüdi odhrányenyé vó dopuni i dokoncsa.

Poszebno na táksi mesztaj kak Szobota, gde zvüü rédni vcsenyá dugoványi esese i vgrzszki jezük trbej vcsiti, tá, gde je na szirmaskoga esloveka deteta vó vcsenyéni szamo národná soula odloucsena, ali tá, kak szmo sze odzgora previdili, veseneyé i odhrányvanyini szamo fundament dá: je nemüdno potrebno ponávlyanszko vcsenyé; ár sze szamo tü denego za stálino lasztivnoszt deteti te szprávlene razlocsne féz znanoszti, stero potom kak odracseni je vu zsvilenyi z-haszkom núcza. (Koncz pride.)

Vértov opominanye na novembra meszeczca.

Na odajo odloucseno szilje kak nájhítrej odati trbej pri domi, ár je eto za bolse szpoznanó, liki dugo na negvüšno czejno csakati. — Ka je na odajo odloucseno, tiszto more szploj csiszto szprávléno biti, ár sze etak lezszje ino tüdi bolse odá. Ali czejno more vszáki vért — csi sze nesese pri odaji znoriti, sze naprej popunoma vözvediti.

Za zimszka derva sze zdej potrejbno poszkerbeti, telikájsa i za drúgi lezsz, steri je pri vésztrvi za vszakojeszko skér potrejben.

Sztüdenca na ventil ali na mej je dobro zse té meszeez szlamov odeti.

